

sætte kapitalen med op til et vist beløb, jf. § 187, må der ske fornyet meddelelse til kreditorerne om det mindre beløb. Fristen i § 192, stk. 1, løber i så fald fra den nye meddelelses offentliggørelse.

Det præciseres i det foreslåede stk. 2, at hvis anmeldte, forfaldne krav på dette tidspunkt ikke er fyldtgjort, og der ikke på forlangende er stillet betryggende sikkerhed for uforfaldne eller omtvistede krav, må kapitalnedsættelsen ikke gennemføres. Medlemmerne af det centrale ledelsesorgan vil konkret på baggrund af de anmeldte krav fra kreditorerne skulle vurdere, om det er forsvarligt at lade kapitalnedsættelsen gennemføre, eller om der skal indgives anmeldelse om det modsatte. Medlemmerne af det centrale ledelsesorgan vil på baggrund af denne vurdering kunne ifalde ansvar for at undlade at anmelde, at kapitalnedsættelsen ikke skal gennemføres på de betingelser, som fremgår af den offentliggjorte beslutning, jf. den specifikke handlepligt i stk. 3. Bestemmelsen er strafbelagt, jf. dette lovforslags § 382.

Samtidig videreføres de gældende regler i aktieselskabslovens § 46, stk. 3, og anpartsselskabslovens § 47, stk. 3, om, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen på en af parternes begæring skal afgøre, om en tilbudt sikkerhed, må anses for betryggende.

I det foreslåede *stk. 3* foreslås det, at en kapitalnedsættelse i et anpartsselskab, hvor bestyrelsen er blevet bemyndiget til at gennemføre nedsættelsen på et senere tidspunkt først betragtes som besluttet, når det er registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, at bemyndigelsen er udnyttet. Først denne dag vil der blive offentliggjort en opfordring til kreditorerne om at anmelde deres krav. Det bemærkes i den forbindelse, at registreringen forudsættes gennemført digitalt via Erhvervs- og Selskabsstyrelsens it-system.

Bestemmelsen er en konsekvens af dette lovforslags § 187, om at der i et anpartsselskab kan træffes beslutning om at bemyndige selskabets centrale ledelse til at nedsætte kapitalen med op til et vist beløb.

Til § 194

Den gældende bestemmelse er en videreførelse af aktieselskabslovens § 113 og anpartsselskabslovens § 48 og vedrører den situation, hvor en aktionær eller anpartshaver uberettiget har modtaget midler fra selskabet. Der er ikke hensigten at foretage materielle ændringer.

Bestemmelsen regulerer således fortsat alene udbetalinger til kapitalejere i deres egenskab af kapitalejere. Bestemmelsen omfatter derimod ikke vederlag som led i aftaler indgået på sædvanligt grundlag. Efter

omstændighederne kan usædvanlige udbetalinger blive betragtet som maskeret udlodning og dermed falde ind under tilbagebetalingspligten.

Tilbagebetalingspligten vil kunne vedrøre både ordinært og ekstraordinært udbytte, hvis dette er modtaget i ond tro. Det er selskabet, der skal godtgøre den onde tro.

Baggrunden herfor er, at kapitalejerne normalt ikke vil have mulighed for at bedømme lovligheden af selskabets årsrapport eller for at vurdere, om grundlaget for udbyttebetalingen er til stede. Modtages udbytte således i god tro, har kapitalejeren ikke en forpligtelse til tilbagebetaling, heller ikke selvom udbetalingen er sket i strid med lovens bestemmelser. I så fald vil ansvaret påhvile medlemmerne af det centrale ledelsesorgan, der har indstillet eller godkendt udlodningen.

Kapitalnedsættelser eller likvidationsudlodninger kan derimod kræves tilbagebetalt uanset kapitalejernes gode tro.

Til § 195

Den foreslåede § 195 er en videreførelse af den gældende bestemmelse i aktieselskabslovens § 114, der blev indført i 1973. Der er ikke tilsvarende regler i anpartsselskabsloven.

Den foreslåede bestemmelse præciserer, at generalforsamlingen med simpelt flertal kan give gaver til almennyttige formål mv., uanset at erhvervsdrivende selskabers midler ellers ikke uden enstemmig beslutning kan anvendes til formål, der er selskabet uvedkommende. Bestemmelsen omfatter både aktie- og anpartsselskaber.

Efter den gældende regel i aktieselskabsloven kan bestyrelsen anvende beløb, som i forhold til selskabets økonomiske stilling er af ringe betydning til almennyttige formål. I praksis træffes beslutning om gaver til almennyttige formål ofte af direktionen. I den foreslåede bestemmelse er det, også set i lyset af dette lovforslags § 111 om frit valg af ledelsesstruktur, derfor præciseret, at det centrale ledelsesorgan i selskabet kan træffe beslutningen, hvis det relevante beløb er beløb er af ringe betydning i forhold til selskabets økonomiske stilling. Beslutningen vil kunne træffes med simpelt flertal.

Gaver, der ligger udenfor bestemmelsen, kræver 9/10-vedtagelse på generalforsamlingen, jf. § 107, stk. 2, nr. 1. Det centrale ledelsesorgan vil fortsat have pligt til at nægte udbetalinger, der kan formindske kapitalejernes ret til udbytte eller udlodning, eller hvis der opstår fare for kreditorerne ved ydelsen af gaven.